

Jo joulu saapui

Sävellys: Niilo Laitinen

Sanat: Kyllikki Laitinen

Jo Joulu saapui

Oi katsokaa
oi kuunnelkaa
Joulu jo saapui päälle maan
yön pimeään
keskelle jään
valon ja lämmön toi tullessaan.

Kuin lapsonen
ihmetellen
suo joulun tulla sydämeen.
Käy seimen luo
kuin kerran nuo
tietäjät kulkivat lahjoineen

Oi jospa vois
ihmiset pois
heittää hetkeksi arjen työn.
Hiljentyen.
Rauhoittuen,
kuunnella sanomaa pyhän yön.

Oi iloitkaa
nyt joulu saa
poistuvat varjot murheiden.
Vain nöyrtyen,
ymmärtäen
laula iloiten kiittäen.

Ystävä oi
kuule kun soi
kirkkaina äänet kellojen.
Ne julistaa:
On rauha maan
Ja hyvä tahto ihmisien.

Kynttilät nuo
valoan suo
loistavat silmät lapsien.
Ystävä tuo
käy toisen luo
kukaan ei liene yksinäinen.

Ihminen maan
kulkiessaan
tuntee tuskan pelon ja yön.
Opastaen
lohduttaen

loistaa taivaalla tähtein vyö.

Oi riemuitkaa
oi laulakaa
joulu taas saapui päälle maan.
Suo sydämiin
niin kaipaaviin
rauhan ja rakkauden sanomaa.

Joulukynttilä

säv. + san. Eeva Salmi
sov. Jarkko Yli-Annala

Em Em H/E Hm/E E7 Am

Sy-ty-tän mä kynt-ti-län huo-nee-seen hä-mä - rään,

Em F# F#° Hsus4 H Em

is - tun pöy-dän ää-reen yk - si - näin.

Liek-ki hil-jaa

H/E Hm/E E7 Am Em/H H7

Täs-sä tah-don het-ken le-väh -
va-lo-an-sa hel-lää hy-my - ää. tah - don le - väh -

Em E Am D G

tää. Sen va-lo an-taa toi-von tä-hän mie-leen ar-ki-seen,
tää. toi - von mie-leen ar-ki -

Moderato.

jo jouku saapui.

Säv. Niilo Laitinen
San. Kyllikki Laitinen
Sov. Niilo Laitinen



Oi kat-so kaa. Oi kuunnel-kaa. Joulu jo saapui päälle maan.
nen, ih-me--tel-len suo Joulun tul-la sy-dä-neen.

Katso-kaa kuumelkaa jo
lapso-nen ihmetel- Joulun
len Joulun

Yön pi-me-ään, keskel-le jää, valon ja lämmön toi tulles-
Kay sei-men luo, kuin kerran nuo, tietä-jät kuikivat lahjoi-

pime-ään keskelle valon ja
seimen luo kuin Herrän nub-

saar. Kuin lapsi-
neen. Oi jos-pa vois ih-mi-set pois, heittää

hetkeksi arjen työn. Hiljenty-- en, rauhoittu-- en, kuunnella

sanomaa Py-hän yön. Oi i-loit-kaa, nyt Joulu saa, poistu-vat

riiitkaa Joulu saa
riemuitkaa laulakaa

varjot mur-hei--den. Vain nöyryty--en, ym-mär-tä--en laula

nöyryt-reh ymmärtäen laula

1. 2.